

jeg stammer fra England; jeg har været her i Danmark i ca. 4 år. Jeg er lektor ved et – navngivet – universitet, hvor jeg uddanner unge, computerudvikler højteknologiske forskere osv. I England underviste jeg flere hundrede studerende af anden etnisk baggrund på universitetet i Manchester osv.

Jeg måtte desværre komme til Danmark for at finde ud af, at jeg i England i virkeligheden var en del af et indvandrerproblem og i virkeligheden boede i en ghetto. I Danmark kan jeg ikke åbne en avis eller tænde for radioen uden at høre, at vi indvandrere er landets største belastning.

Han slutter efter nogle gode råd med at sige: Hvis man har mange muligheder, altså bor i et andet land end Danmark, hvorfor skal man så vælge det samfund, der kombinerer moderat løn, høj skat, en virkelig ubehagelig stemning over for indvandrere, dårlige borgerskabsvilkår og forhindring af familiesammenføring?

Jamen det er jo part af den hverdag, som er Danmarks. Men det er altså både De Radikale og indvandrerne, der er syndebugke. Vi er landets sande problemer, men vi tager det med et smil, og det vil være mit råd også til indvandrere: Tag det med et smil. Man værner sig til det.

Man kan også tage det lidt alvorligt og spørge sig selv: Hvad er det så udtryk for? Ja, det er jo udtryk for, at det liberale samfund i en vis forstand er presset, og jeg må sige, at statsministeren var inde på nogle af de forhold, som jeg gerne vil gøre mig fuldstændig enig med statsministeren i, og som jeg faktisk også synes det er vigtigt at vi tager med os rundtomkring, når vi i øvrigt færdes som folkevalgte i Danmark.

Nu taler statsministeren om, at fælles værdier – nogle af dem plejer jeg at kalde fælles principper, men det er underordnet, jeg vil gerne kalde det fælles værdier – retsstaten osv. også er presset, og det er jeg også enig i at vi er. Derfor bliver jeg også så glad over sådan en lidt munter slutning, som statsministeren runder sin tale af med, at det gælder for den nye opposition, som det gjaldt for den gamle, at oppositionens ultimative opgave er og bliver at forsøge at skubbe regeringen af pinden. Sådan er det, og sådan skal det være. Det er jo rigtigt. Vi skal være uenige i et folkestyre, og der skal være plads til den uenighed. Det er en del af sikringen af vores fælles værdier, at vi har den uenighed.

Statsministeren siger, at det enkelte menneske er sikret mod vilkårlig behandling fra så vel statsmagten som private grupper. Det er en del

af vores retsstat og vores fælles værdisæt, og jeg kan ikke erklære mig enig nok, og det kan Folketinget selvfølgelig ikke være uenig i.

Så kommer det grusomme attentat mod integrationsministeren, og statsministeren siger, at nogle giver udtryk for, at udlændingepolitikken er forfæjlet. Jeg er fuldstændig enig i, at den type argumenter er virkelig farlige, for der er intet, der kan legitimere, at man bruger vold.

Der er også blevet påpeget andre mulige årsager, nemlig den hårde tone bl.a. i udlændingebatten. Det er også urimeligt at bruge det som en slags mulighed for at lægge ansvaret fra sig, hvis man begår vold. Der er intet, der kan retfærdiggøre det.

Kl. 15.50

Det er en ærlig sag, siger statsministeren, at være uenig i regeringens politik også på udlændingområdet, og jeg vil gerne igen understrege, hvor enig og hvor godt jeg synes det er at statsministeren siger det og bruger plads til det her.

Jeg ønsker, at vi kan være fælles om også at prøve at se på nogle af de problemer, som der faktisk er. Nu ønsker jeg faktisk ikke noget svar af statsministeren, men jeg ønsker lov til at fremføre en målsætning, som jeg faktisk går rundt og har, og som jeg håber, jeg kan vende tilbage til til efteråret, for det kan være, at tingene skal modnes.

Jeg synes også, at det er vigtigt, at vi har retsstatsprincipper, men det forudsætter også, at der er gennemskuelighed og åbenhed, så man som borger kan se, hvad det er, man skal opfylde for at kunne være på den rigtige side f.eks. med hensyn til en ansøgning. Derfor vil jeg meget gerne have lov til at vende tilbage til, hvordan man sikrer klarhed og åbenhed omkring familiesammenføringsreglerne og administrationen af dem.

Det er ikke noget, jeg lægger op til kivi om nu eller svar på nu, for jeg tror, at det er nogle af de ting, der kan være med til at vise de nye danskere, at de også bliver taget alvorligt som folk, der bor i Danmark, og som har krav på retssikkerhed.

Jeg ville også ønske, at vi kunne udvide de her spørgsmål om retssikkerhed og beskyttelse af individet. Jeg ville gerne have, at vi kunne sætte fokus på også andre grupper i samfundet, som er hårdt presset. Der er 60.000 kvinder om året, der er voldsramte. Jeg vil slet ikke nævne, hvor mange børn der er tale om, for man bliver dårlig af at tænke over det. De har brug for en særlig hjælp også til at skifte identitet og finde